

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

[Του Paul Marguerite]

ΓΚΡΑΤΙΕΝΝΑ

- Άγαπημένο μου παιδί, έλεγε ο μαρκήσιος Κρουά-Λύκ, στο δεύτερο γιού του Ραυμόνδο, αν ο γάμος σου εξηριάνο από μένα θα γινόταν αύριο. Βρίσκαω στη δεσποινίδα ντε-Σαντιάς τα πειθ όρτατα προσόντα που θά σ'έκαναν εύτυχισμένο, αν ήμουν στη θέση των γονέων της; θά σου τήν έδωνα με κλειστά μάτια. Άλλά δέν μπορώ να τους άδικήσω και δυσπιστούν έξ αιτίας της περασμένης σου ζωής. Έσοκαλήσως όλη σου τήν περιουσία άπ' έδω και άπ' εκεί. Η προσωπική μου περιουσία έλατιώθηκε πολύ και ή προίκα που πρέπει να δώσω στην άδελφή σου Γκρατιέννα, δέν μου έπιτρέπουν καμιά θυσία άπέναντί σου.

Η μόνη σου περιουσία είναι ο βαθμός που έχει; ως άρχηγού των άκροβολιστών στην Άφρική. Λοιπόν άφησε, παιδί μου, αυτόν τον γάμο. Ο πόνος μου, σε βεβαιώνω είναι πολύ ποιδ μεγάλο; από τον δικόν σου. Πάντοτε σε ξεχώριζα από τα άδελφια σου και ή εύτυχία σου θά με γέμιζε χαρά. Και ή μητέρα σου, κι αυτή τό ίδιο λαπάται, γιατί στην ήλικία μας αυτά τα πράγματα είναι πιδ πικρά, παρά στην δική σου. Η συναίσθησις της άδυναμίας μας μά; άύξάνει την θλίψη.

Ο Ραυμόνδος ντε Κρουά - Λύκ, έλάτρευε τήν Λουκία ντε Σαντιάς με μιά άγάπη άσιπλη, μεγάλη, άνείλωτη, όπως έζέρον ν' άγαπούν αυτοί που έμαθαν ν' άπολαμβίνουν και να περιφρονούν τήν ζωή. Και τότω έπρεπε να τήν ξεάσση.

Ήλθε θάρρος και σηκώνοντας τα γαλανά μάτια του, άφοβα έλεε :

- Καλά, πατέρα μου! Αύριο θά γυρίσω στο σύνταγμα μου. Καθώς όμως έφευγε από τό δωμάτιο του πατέρα του ένα όρατο νέο κορίτσι του έφραζε τήν έξοδο. Είταν πολύ όμορφο, με μακρά ξανθά μαλλιά πάνω σε ένα μέτωπο άσπρο σαν τό χιόνι.

Είταν ή Γκρατιέννα, ή άδελφή του που τον έλάτρευε γιατί είταν τόσο γενναίος, γιατί είταν πάντοτε μακριά μέσα στους κινδύνους και στην κόουρσις.

- Αϊ, λοιπόν; τον ρώτησε. Φεύγω αύριο, άπήνησε ο Ραυμόνδος. Η Γκρατιέννα έβαλε τα χέρια της πάνω στους ώμους του, τον κοίταξε κατάματα και του έλεε :

- Τήν άγαπάς, έτσι δέν είναι ; - Ω ! Γκρατιέννα ! - Αϊ, καλά ! μη φεύγεις άκόμη, περίμενε λίγο. Μη χάνεις κάθε έλπίδα.

Η Γκρατιέννα ήταν στενή φίλη της δίδως Λουκίας Σαντιάς και επιθυμούσε όλοψύχως τον γάμο αυτό.

- Πού είναι ή Λουκία ; ρωτούσε μιά ώρα άργότερα τήν καμριέρα της δίδως ντε Σαντιάς ή Γκρατιέννα.

- Η κυρία παρήγγειλε ότι δέν δέχεται κανένα... ύποφέρει τόσο!

- Θέλω να τήν δω !... Μπήκε μέσα στο μικρό δωμάτιο της φίλης της, όπου πίσω από τα τραβηγμένα παραπέτασματα, που έκαναν μιά σκιά στενόχωρη, ξεπαλωμένη πάνω στο μεγάλο της κρεβάτι, ή Λουκία έκλαιγε με πνιγμένη ρωνή.

- Άγαπημένη μου ! Άγαπημένη μου ! ... φώναξε ή Γκρατιέννα και έπεσε στην άγκαλιά της.

- Ω ! Γκρατιέννα, ψιθύρισεν ή Λουκία, είχα μιά φοβερή σκηνή με τον πατέρα και τήν μητέρα ! ... Θεέ μου, για τό ζήτημα του γάμου !... Ω ! πόσο δυστυχισμένη είμαι !... Τι να σκέπτεται για μένα ; Μ' άγαπάει άκόμη ;

- Ναί, άγαπημένη μου, σ'άγαπάει. Μου έλεπε να σου πω ότι δέν θ' άγαπήση καμιά άλλη από σένα. Χόθηκε όμως κάθε έλπίδα ; Δέν μπορείς να πείσης τους γονείς σου !

Η Λουκία έστένανε πονεμένα.

Η Γκρατιέννα, έβαλε τα χέρια της στους ώμους της Λουκίας και κοιτάζοντάς τήν στα μάτια τήν έρώτησε :

- Τόν άγαπάς πολύ ; - Ω ! Γκρατιέννα !

- Τότε έλιπε. Θά πάρης τον Ραυμόνδο ! Σου τό λέω εγώ.

- Μά πώς ;

- Αυτό εινε μυστικό δικό μου....

- Πατέρα, έλεγε τήν άλλη ήμέρα ή Γκρατιέννα γονατίζοντας μπρός στο Μαρκήσιο ντε Κρουά Λύκ, έχομαι να σάς ζητήσω μιά χάρη. Σκέφθηκα πολύ για το μέλλον μου. Ο κόσμος δέν έχει τίποτα που να με κρατά. Άπευθύνομαι σε σας, σαν στο δάσκαλό μου, στον καλύτερο σύμβουλό μου. Θά πείσης τή μητέρα να συγκατατεθώ να τραβηχθώ σε ένα μοναστήρι, όπου θά πορεύομαι στο Θεό καθημερινώς για σας ;

- Παιδί μου ! φώναξε ο γέρο μαρκήσιος προσπαθώντας να τήν σηκώσει, τι λές ; Δέν πιστεύω να θέλεις να μάς άφήσης. Μιά ήμέρα ίσως σε λίγο, ένας άνθρωπος θα σε άγαπήση και τότε θά δοκιμάσουμε και μεις τή χαρά να χορεύουμε τα παιδιά σου στα γονατά μας

- Πατέρα μου, έλεπε ή Γκρατιέννα, ενθ τα μάτια άκτινοβολούσαν με μιά λάμψη άγάπης και θυσίας, θά χορεύετε στα γονατά σας - τα παιδιά του Ραυμόνδου. Ο σύζυγός σου, ο σύζυγός μου θά με πάρη έμένα φτωχή και χωρίς προίκα.

- Ω ! σέναζε, ο μαρκήσιος ντε Κρουά-Λύκ, χτυπώντας το στήθος του, θέλεις να θυσιασής; για τον άδελφό μου ! Άλλά ο ίδιος πρώτα θά άρνηθώ ! Νομίζεις ότι μπορούμε να δεχθούμε ένα τέτοιο πράγμα ;

- Πατέρα μου, κάνεις λάθος, είπεν ή Γκρατιέννα. Δέν θυσιάζομαι για τό Ραυμόνδο. Έβραβέθηκα τον κόσμο και θέλω να φύγω. Δέν σάς ζητώ όμως μιά συγκατάθεση άμση, ούτε θέλω να λυτήσω τήν μητέρα. Πρέπει να τήν προδιαθέσης καθώς; και τον Ραυμόνδο. Δέν θέλω να πιστέψουν σε μιά θυσία που δέν υπάρχει. Σας έκετεύω λοιπόν να σωπάσετε και να έστετε ο συνενοχός μου ως τήν ήμέρα που θά φορέσω τα ρούχα της μοναχής και θά άπαρνηθώ τον κόσμο. Αύτη τήν ήμέρα θά πορεύση ο Ραυμόνδος να πάρη τήν Λουκία. Του χαρίζω τό ποσό της προίκός μου !

Ο μαρκήσιος έκλαψε πικρά κρατώντας μέσα στην άγκαλιά του τήν κόρη του. Δέν είχε τήν δύναμη να τής άρνηθώ.

Άλγες ήμέρες άργότερα τα φιλικά σπίατα έλάμβαναν τό άκόλουθο προσκλητήριο γάμου :

«Ο κύριος μαρκήσιος και ή κυρία μαρκησία ντε Κρουά-Λύκ λαμβάνουν τήν τιμή να σάς προσκαλέσουν εις τους γάμους του υιού των Ραυμόνδου ντε Κρουά-Λύκ άντιονταγαματόχο του Του συντάγματος των άκροβολιστών της Άφρικής, άξιοματικού της λεγεώνας της τιμής, μετά Δεσποινίδος Λουκίας ντε Σαντιάς».

.... Η άδελφή Γκρατιέννα ζή άκόμη στο μοναστήρι των Καρμιλιτών.

Μετάφρασις : *Μαργαρίτα Μανωλάκη*

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Άλείβετε καλά με μαλακό σαπούνι όλος τις ραφές των καινούργιων ύποδημάτων σας για να μη τριξουν.

Να και ένας τρόπος που μπορείτε να διατηρείτε περισσότερο καιρό το σκαματωτό σας, σήμερα μάλιστα που στοιχίζουν τόσο άκριβί : Πάρτε τό σκαματωτό και δώστε του ένα καλό έπίχρισμα με μαλακό βερνίκι. Άφήστε το κατόπιν μια ή δυο μέρες στον άέρα να ξεραθώ καλά. Κατ' αυτόν τον τρόπο τό βερνίκι θά συκρατῆ τό λυωμένο κει να μη χύνεται στα πλάγια και κατ' συνέπειαν ή διατήρησις του θά εινε μεγαλύτερα και θά έχετε μεγαλύτεραν οικονομίαν.

Τα πιπούτσια που τα έχει πελώσει ή ύγρασία, καθαρίζουν εις όλλα λεπτά της ώρας αν προστεθώσι εις τήν πογιά μιά ή δυο σταγόνας έλαιου παραφίνης. Το έλαιον παραφίνης έμποδίζει άκόμη και τό σκίασιμο του πετσιού.

Όταν βράζετε λάχανα ή κουνουπίδια, βιζετε να βράζη μαζί κι' ένα κομμάτι κόρας ψωμιού τυλιγμένο σε καθαρά μουσουλίνη. Εμποδίζεται έτσι ή άσχημη μυρωδιά που βγάζουν αυτά τα χορταρικά βραζόμενα, να ξεπαλωθῆ σ' όλην τήν άτμόσφαιρα του σπιτιού.

Ζωμός λεμονιού μέσα στον όποιο διαλύσατε όλάτι, μπορεί να βγάλει τις κηλίδες της ακουριάς; από τα λινά ύποδημάκια. Βράζετε τς κηλίδας με τό ύγρον και δοκιμάσατε τό πείραμα 2-3 φορές αν δέν έπιτύχη άμέσως.

Όταν σιδερώσετε τοποθετήτε τό ζεστό σίδερο επί ενός τούβλου κι' όχι άπάνω σε σιδερένιο ύπόβαθρο. Το τούβλο εινε κακός άγωγός της θερμότητας και συνεπώς τό σίδερο μένει θερμόν περισσότερο αν έρανε.

Η Οικοδόποινα